

GÂNDURI DINAINTEA REVEDERII

de Elena Simona Miller - Atlanta

Reîntâlnirea total neprogramată pentru luna septembrie cu Sighișoara mea natală la un an de la venirea în Atlanta mă face vreau nu vreau să mă gândesc la cei de acolo și cei de aici și nu fac referire la rudenii sau prieteni ci la necunoscuții care dau farmec vieții noastre cotidiene. Mulțime de fețe cele mai multe rămase pentru todeauna fără nume care îmi zâmbeau cu subînțeles în semn că m-au recunoscut fie după voce fie “ de pe sticlă” (termen pe care bucureștenii- realizatori de emisiuni sau invitații lor - angajați ai canalelor de televiziune așa zise naționale pe cind ele sunt private 100 % l-au inventat și repetat până ce - ca un paradox - ca orice expresie care ne zgârie rău timpanul iată că a intrat în limbajul de zi cu zi pentru că nu-i așa! unii trebuie să fie cool). Cei 10 ani de muncă ca reporter și realizator de emisiuni radio și tv mi-au adus satisfacții deosebite și care mă fac mult mai bogată sufletește decât mi-aș fi imaginat vreodată. Un simplu mulțumesc al omului de pe stradă, o vorbă de apreciere sau un simplu zâmbet cald și sincer sunt incommensurabile material, ele se adaugă zestrei de trăiri sufletești care în cazul meu cu bucurie spun că e bogată. Trecerea la presa scrisă la cotidianul Cuvântul Liber din Tg. Mureș a fost de bun augur și iată că acum datorită acestor oameni deosebiți am prilejul să rămân în contact permanent cu cei de acasă care așteaptă vești de la rudele sau prietenii care au ales să vină să trăiască pe pământ american. Și aici în state mi s-a întâmplat același lucru ca oamenii veniți din părțile mele de loc să mă recunoască atât în Atlanta cât și în Detroit unde am participat la evenimente organizate de comunitățile românești însă mare mi-a fost mirarea să primesc e-mailuri sau telefoane de la români pe care nu i-am cunoscut însă sunt cititori ai revistei Romanian Times. Unul din telefoane m-a întristat profund pentru că Petru Mironescu m-a sunat după cum mi-a fost dat să aflui de la el dintr-o închisoare mai precis din ospiciul Columbia Care Center - SC. De loc românul este din Târgu Mureș iar trista dar foarte adevărată lui poveste o puteți citi pe situl www.romania-liberă.ro în ediția din 7 august a.c.

Ca jurnalist admir tare mult munca de reporter de investigație a lui Virgil Burlă cel care semnează articolul “ Sechestrat în ospiciu “ articol ce are ca subiect cazul Petru Mironescu. Mă gândesc la drumurile pe care a trebuit să le facă la Tribunalul Târgu Mureș și pe la alte instituții ale statului implicate în povestea lui Petru Mironescu. Munca pentru documentare e titanică pentru că reponsabilitatea cuvântului scris revine celui ce semnează articolul și știți cu toții proverbul latin scripta manes vorba volant iar ca parenteză pentru cine nu cunoaște trebuie știut că în România în lunile iulie și august este vacanță judecătorească și pe rol sunt puse doar cazurile de conflicte de muncă și cele penale cu arestați așa că în cazul în care e vorba de cauze civile trebuie așteptată luna septembrie.

Trebuie să spun că Tribunalul din Târgu Mureș e deja celebru la modul negativ pentru sentințele judecătoreștilor sau alte evenimente în care au fost implicați magistrați, evenimente care au fost subiecte de știri multe luni la rând și pe care creierul meu a dorit să le pună undeva adânc în uitare și iată cum un telefonul unui român nefericit mi le readuce la suprafață. Am dorit să uit tot ce ține de capitolul justiție pe plaiurile mioritice. Câțva magistrați prin comportamentul lor au reușit să aducă românilor sentimental de nesiguranță în sistemul juridic. De altfel două mari probleme care condiționau aderarea sau nu a României în UE a fost reforma în Justiție și eliminarea corupției mai ales cea la nivel înalt. Sute de români își caută dreptatea la Strasburg iar statul român are deja sute de mii de euro de plătit ca daune pentru cei pe care judecătorii români prin sentințele definitive date au nedreptățit s-au au creat situații de viață disperate.

Spuneam că îi am în gând pe semenii de acasă și pe cei de aici , sentimentele sunt amestecate ceva între duiosie, nostalgie, bucurie, revoltă, neputință. Mă gândesc cu drag la cei pe care îi voi revedea la Târgu Mureș , Sighișoara și București iar mulți dintre ei îmi vor acorda interviuri cu tematici care interesează pe românii americani doar un exemplu dau aici: mulți se întrebă dacă vor putea să primească și în ce condiții o pensie în România mai ales cei care au muncit mulți ani acolo înainte de emigrare.

Dragi cititori vă doresc ca Dumnezeu să vă dea multă sănătate și să vă presare în viață evenimente fericite. În cazul în care timpul vă este prieten îmi permit să vă recomand siturile www.sighisoaraonline.com, www.cuvantul-liber.ro, www.stiri24.ro, www.crestinortodox.ro Să auzim doar de bine.